

VEJRETS LUNER

THE WHIMS OF THE WEATHER

Keld Jensen

Nr. 29, juli 2026

No. 29, July 2026

Vejrets luner

Om morgenen ligger byen som malet med de klareste farver, man kan forestille sig. Husene — røde, blå, gule, grønne — sidder plantet i klipperne som om de altid har hørt hjemme her. Overalt mellem husene gror der forskellige blomster. Solen står højt, og luften over den lille havn skælver af varme. Folk går i korte ærmer. Nogen har slæbt en stol udenfor. Det er, som om byen selv trækker vejret lettere.

Men det er en lettelse, man ikke skal stole for meget på.

For Qaqortoq lever et dobbeltliv om sommeren, og det andet ansigt melder sig som regel uden varsel. Vinden drejer — først knap mærkbart, en kølig strøg langs kinden. De lokale ved med det samme, hvad det betyder: Vinden er drejet over i nord nu. Og vinden fra polarområderne langt mod nord kan være isnende kold selv helt nede i Sydgrønland.

Det er det første drama, det daglige. Men der er et større, som indfinder sig med en langsomhed, der næsten

er højtidelig.

Det er havgusen.

Man ser den, før man mærker den — en grå mur derude ved fjordmundingen, hvor himlen for et øjeblik siden var åben og blå. Den ligger og venter, men pludselig kommer den til syne tæt på byen og hen over de omkringliggende fjeldtoppe. Havgusen kommer drivende ind over vandet, tavs og kompakt, og lægger sig først om de yderste skær, dernæst om fjordarmene, til sidst om selve byen.

Fjeldene, der om formiddagen stod skarpe mod himlen med hver eneste revne synlig, forsvinder et efter et bag den tætte guståge. Bag byen store sø følger den fjeldenes kontur. Det ser ud, som var det et vandfald, når den kommer krybende.

Havgusen opstår, fordi den varme, fugtige sommerluft, der ligger hen over det åbne hav, pludselig møder det iskolde vand fra indlandsisens smeltevand og de drivende isfjelde

langs kysten. Luften afkøles brat nedefra, og fugtigheden i den — som den kunne bære, så længe den var varm — kan ikke længere holdes som damp. Den kondenserer til utallige mikroskopiske vanddråber, der hænger i luften som et tæt, lavtliggende slør.

Fordi kulden kommer fra havet selv, glider tågen ind med vinden og lægger sig, hvor den kolde luft driver den hen.

Sådan veksler dagen i Qaqortoq om sommeren mellem disse tilstande — lys og læ, kulde og varme, klarhed og det tætte gråhvide intet. Det er, som om byen selv er en scene, hvor vejret opfører sit eget drama, og hvor blomsterne, der stod i fuldt flor for en time siden, nu kun anes som svage farvepletter gennem gusen, før de igen — måske om en time, måske om to — træder frem i solen, som om intet var hændt.

Ugens fotografier er fra Qaqortoq i juli i årene 2014-2016.

The Whims of the Weather

In the morning, the town looks as though it has been painted in the brightest colours imaginable. The houses — red, blue, yellow, green — are set into the rocky slopes as if they had always belonged there. Flowers bloom everywhere between the houses. The sun stands high in the sky, and the air above the little harbour shimmers with heat. People walk around in short sleeves. Someone has dragged a chair outside. It is as if the town itself breathes more easily.

But it is a relief one should not trust too much.

For Qaqortoq lives a double life in summer, and its other face usually appears without warning. The wind shifts—at first almost imperceptibly, a cool brush against the cheek. The locals know immediately what it means: the wind has turned to the north. And the wind from the polar regions far to the north can be bitterly cold even here in southern Greenland.

That is the first drama, the daily one. But there is a greater one, arriving

with a slowness that is almost ceremonial.

It is the sea fog.

You see it before you feel it—a grey wall out at the mouth of the fjord, where only moments ago the sky was open and blue. It seems to linger there, waiting, but suddenly it appears close to the town and over the surrounding mountain peaks. The sea fog drifts silently and densely across the water, settling first around the outermost skerries, then along the arms of the fjord, and finally over the town itself.

The mountains, which in the morning stood sharply outlined against the sky with every crack and crevice visible, disappear one by one behind the thick veil of fog. Behind the town's large lake, the fog follows the contours of the mountains. As it creeps forward, it looks almost like a waterfall.

The sea fog forms because the warm, moisture-laden summer air over the open sea suddenly encounters the icy waters fed by the Greenland Ice Sheet's meltwater and the drifting

icebergs along the coast. The air is cooled abruptly from below, and the moisture it could hold while it was warm can no longer remain as vapor. It condenses into countless microscopic droplets of water that hang in the air like a dense, low-lying veil.

Because the cold comes from the sea itself, the fog glides inland with the wind, settling wherever the cold air carries it.

So, the summer day in Qaqortoq alternates between these states — light and shelter, cold and warmth, clarity and the dense grey-white void. It is as though the town itself were a stage on which the weather performs its own drama, and where the flowers that stood in full bloom an hour earlier are now only faint patches of colour glimpsed through the fog, before once again — perhaps an hour later, perhaps two — emerging into the sunlight as though nothing had happened.

This week's photographs were taken in Qaqortoq in July between 2014 and 2016.

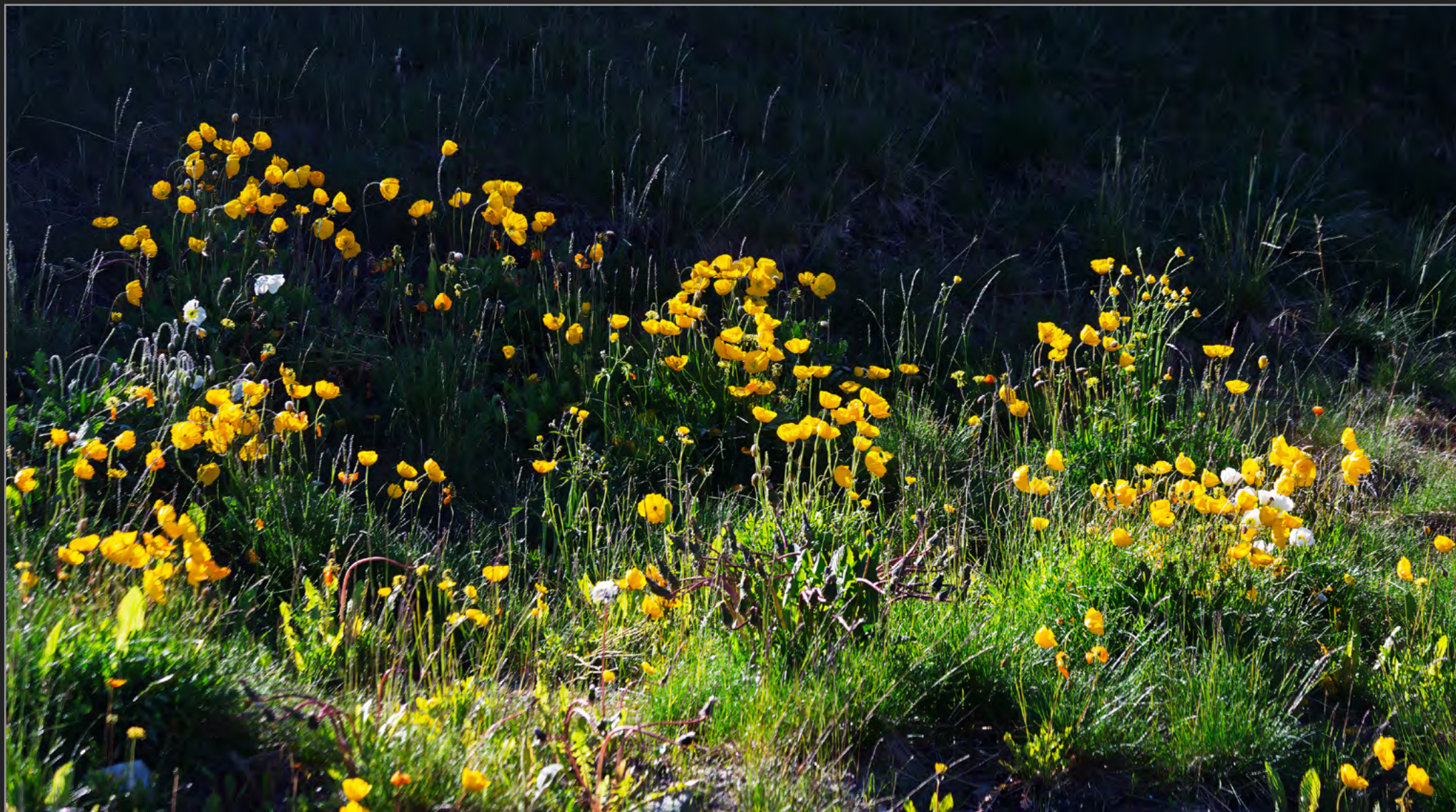
Qaqortoq, juli 2015

Qaqortoq, July 2015

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2016

Qaqortoq, July 2016

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2015

Qaqortoq, July 2015

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2014

Qaqortoq, July 2014

Qaqortoq, juli 2015

Qaqortoq, July 2015

Qaqortoq, juli 2015

Qaqortoq, July 2015

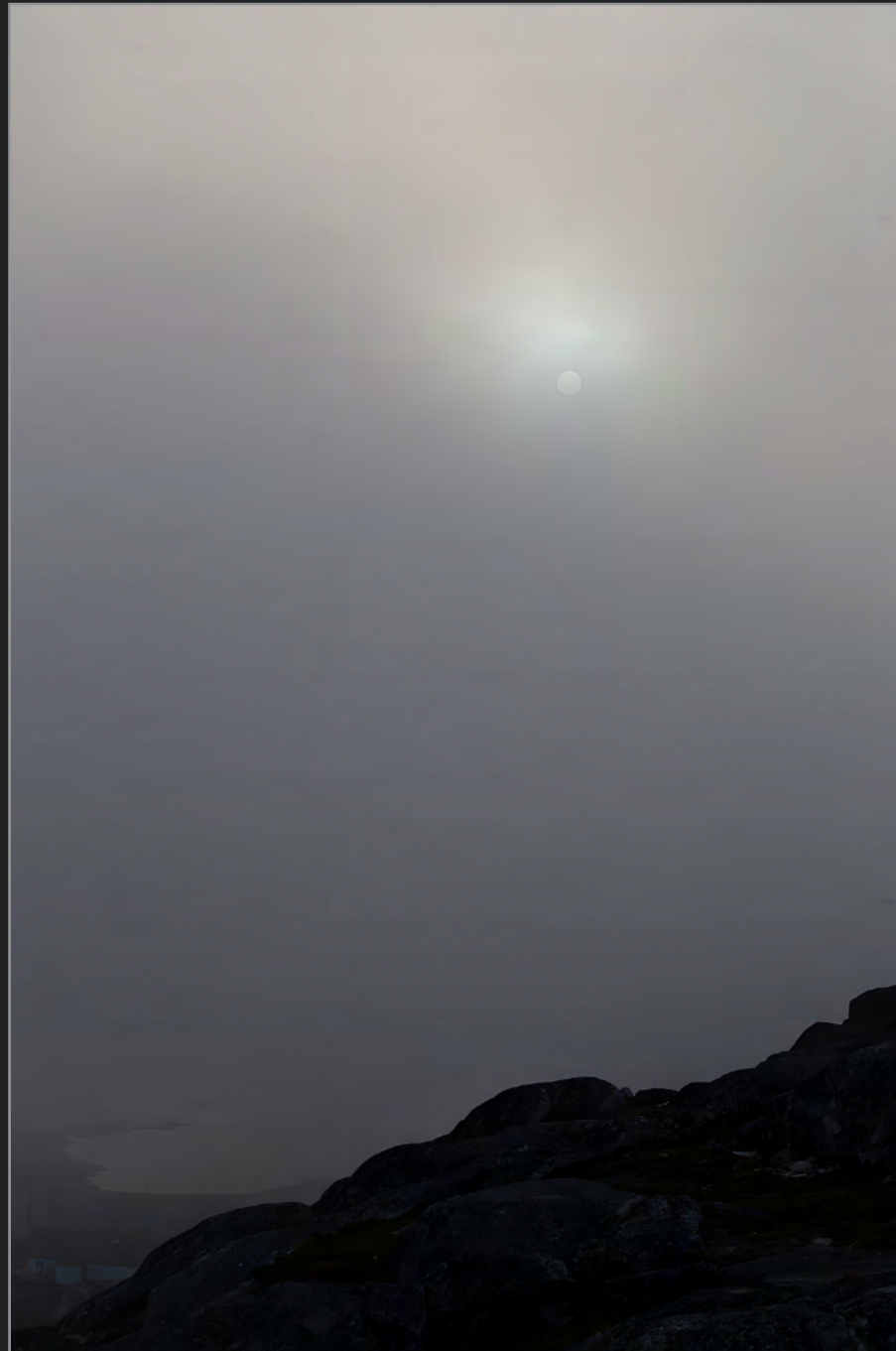
Qaqortoq, juli 2015

Qaqortoq, July 2015

Qaqortoq, juli 2015

Qaqortoq, July 2015

Qaqortoq, juli 2015

Qaqortoq, July 2015

KOLOFON

Ugens foto: Vejrets luner
Af Keld Jensen

PDF Version 1
Oprindeligt publiceret juli 2026

Alle billeder og tekst © 2026 Keld Jensen

COLOPHON

Photo of the week: The Whims of the Weather
By Keld Jensen

PDF Version 1
Originally Published July 2026

All images and text © 2026 Keld Jensen